

РЕШЕНИЕ

№ 1393

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13614** по описа за **2019** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от началника на 01 РУ-СДВР, представлявано от пълномощника си юк К. срещу решение № 243725 от 15.10.2019 г. на софийски районен съд, НО, 135-ти състав, постановено по НАХД № 9739/2019 г., с което е отменено НП № 334/22.01.2019 г., издадено от началника на 01 РУ-СДВР, с което на основание чл. 424, ал.5, вр. ал.1 НК, вр. чл. 218б НК, на К. А. П. е наложена глоба в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл. 194, ал.3, вр. ал.1 НК.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че неправилен е извода на съда, че разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН може да се прилага единствено по отношение на лицето, срещу което е водено наказателното производство. Счита, че разпоредбата не въвежда подобно изискване, като е достатъчно досъдебното производство да е прекратено от съда или прокурора и да е препратено на наказващия орган. Счита, че обстоятелството, че досъдебното производство е водено срещу неизвестен извършител, това не е пречка за прилагане на цитираната разпоредба. Посочва, че осъществяването на престъплението по смисъла на НК е безспорно установено, както е установена и формата на вината-пряк умисъл. Обстоятелството, че разследващия

орган не е привлякъл лице към наказателна отговорност, след което да прекрати производството, поради наличие на маловажност, не влияе върху после образуваното административно наказателно производство. Неправилно е приложено стеснително тълкуване на разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН, като е създадена възможност, доказано нарушение да не бъде санкционирано. Моли за отмяна на решението и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание и в представени писмени бележки, се представлява от юк П., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението.

Ответникът, К. А. П., в съдебно заседание, чрез пълномощника си адв. Ч. оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 212, ал.2 НПК, в 01 РУ-СДВР е образувано ДП № 225 ЗМК2621/2018 г. по описа на 01 РУ-СДВР за това, че на 04.11.2018 г., около 02,40 ч., в [населено място], [улица], заведение Бар Петък, са отнети чужди движими вещи, 1 бр. портфейл, съдържащ лични документи и сумата от 20,00 лв. от владението на К. П. О., без нейно съгласие с намерение противозаконно да бъдат присвоени-престъпление по чл. 194, ал.1 НК.

За престъплението има задържано лице К. А. П., задържан със заповед за 72 часа. Посоченото лице е дало сведение за случилото се. Извършени са и други процесуално-следствени действия.

С постановление за прекратяване на наказателно производство, на 04.12.2018 г., прокурор от СРП е прекратил наказателното производство № 225 ЗМК2621/2018 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр. 47651/2018 г. по описа на СРП. В постановлението е посочено, че е установено от обективна и субективна страна, че К. А. П. е осъществил състава на престъплението по чл. 194, ал.1 НК. Намерено е обаче основание за приложението на чл. 218б, ал.2 НК, с която разпоредба деянието се декриминализира и не се счита за престъпно, а за административно нарушение. Постановено е след влизане в сила на постановлението, преписката да се изпрати на началника на 01 РУ-СДВР по компетентност за преценка на нуждата от налагане на административно наказание. Няма данни НП да е връчено на К. А. П., като не се съдържа и такава разпоредителна част.

На основание чл. 424, ал.5, вр. ал.1 НК, началникът на 01 РУ-СДВР е издал НП 334/22.01.2019 г., с което на К. А. П. от [населено място] е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лв., тъй като е нарушил разпоредбите на чл. 194, ал.3, вр. ал.1, вр. 218б, ал.1 НК.

Не са представени доказателства за връчване на НП на К. А. П..

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 243725 от 15.10.2019 г. по НАХД № 9739/2019 г., с което е отменил НП 334/22.01.2019 г., издадено от началника на 01 РУ-СДВР, с което на

основание чл. 424, ал.5, вр. ал.1 НК на К. А. П. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл. 194, ал.3, вр. ал.1, вр. 218б, ал.1 НК. За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че неприложима в случая е разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН, тъй като досъдебното производство е водено срещу неизвестен извършител.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 243725 от 15.10.2019 г. по НАХД № 9739/2019 г. на СРС, с което е отменено НП 334/22.01.2019 г., издадено от началника на 01 РУ-СДВР, с което на основание чл. 424, ал.5, вр. ал.1 НК на К. А. П. е наложена глоба в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл. 194, ал.3, вр. ал.1, вр. 218б, ал.1 НК. Глобата е наложена на основание чл. 218б НК, тъй като било установено, че предмета на деянието е под двукратния размер на минималната работна заплата за страната, а предметът на престъплението е възстановен.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от К. А. П., допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че постановеното решение правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл.36, ал.1 ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Според чл.43 ЗАНН актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си /ал.1/, регламентирана е възможността актът да бъде връчен в

хипотезата на отказ на нарушителя да го подпише, както и начините за връчването му при неизвестен адрес на нарушителя, респ. когато той не може да бъде открит на известния му адрес. Изключение от правилото по чл.36, ал.1 ЗАНН е предвидено в ал.2 на с.р., съгласно която без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.

Няма спор, че предоставената по силата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН правна възможност на АНО да състави наказателно постановление за нарушение, установено въз основа на събрани в хода на прекратено наказателно производство доказателства, му дава правомощие да извърши собствен анализ на тези доказателства и да постанови санкционен акт. В случай, че АНО установи наличието на данни за осъществено административно нарушение от лице, различно от това, срещу което се е водило наказателното производство, следва да укаже на компетентния контролен орган да състави акт за установяване на административно нарушение. В случая наказателното производство по № 225 ЗМК2621/2018 г. по описа на 01 РУ-СДВР е водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 194, ал. 1 НК, а не срещу К. А. П.. Доколкото хипотезата на санкциониране по чл. 36, ал. 2 ЗАНН е изключение от общото правило за образуване на административнонаказателно производство със съставяне на АУАН, то тази хипотеза може да се прилага единствено по отношение на лицето, срещу което се е водило наказателното производство, тъй като само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защити по тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество или не, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН и да се ангажира административнонаказателната му отговорност за нарушение, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление. Следователно, за ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора е било необходимо издаването на АУАН в сроковете по чл. 34 ЗАНН, или връчване на постановлението за прекратяване на наказателното производство на П..

В настоящия случай, производството по издаване на оспореното НП е образувано именно в хипотеза на чл. 36, ал.2 ЗАНН – поради постановен отказ на СГП за образуване на наказателно производство. Макар и образувано в тази хипотеза, наказателното производство следва да се развие по регламентираните в ЗАНН правила. Едно от които е, както се посочи по-горе, предявяване на нарушителя на акта, с който му се повдига административнонаказателно обвинение, за да се запознае в какво е обвинен, въз основа на какви доказателства, за да може да организира адекватно защитата си. В случая, предвид хипотезата на чл.36, ал.2 ЗАНН, функцията на АУАН се изпълнява от прокурорските актове. Липсата по делото на доказателства за връчването им сочи на неизпълнение на задължението по чл.43, ал.1 ЗАНН, съответно представлява процесуално нарушение от категорията на съществените.

Но за да се приложи тази хипотеза следваше постановлението за прекратяване на наказателното производство да бъде връчено на К. А. П., като в този случай, това постановление ще има функцията на АУАН, като лицето ще има възможност да се запознае с нарушението, със събраните доказателства и направените фактически установявания. Именно в постановлението е установен нарушителя, установено е нарушението от обективна и субективна страна, както и е посочено на основание

какви доказателства е достигнато до този извод. Едва след запознаването с това постановление на прокурор при СРП, може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН, като се пристъпи към издаване на НП без наличието на АУАН, тъй като самото постановление има функциите на АУАН. Липсата на съобщаване на наказаното лице на постановлението за прекратяване пречатства последващото издаване на НП, на основание чл. 36, ал.2 ЗАНН. Това е така и предвид обстоятелството, че при прекратяване на наказателното производство с приложение с чл. 218б НК, не е необходимо да се привлича обвиняем, като липсата на привлечено към обвинение лице съответно не следва да е пречка за образуване на чл. 36, ал.2 ЗАНН, но това следва да стане при спазване правото на защита на наказаното лице.

В обобщение, нормата на чл. 36, ал. 2, пр. второ от ЗАНН, не може да се тълкува разширително и изключенията касаят само хипотезите, в които лицето е било субект на наказателно преследване, в това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи може да се образува административнонаказателно производство без съставен АУАН и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено. Това е така предвид на това, че както беше посочено по-горе, прокурорските актове имат функцията на АУАН. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита, е винаги основание за отмяна на НП. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 243725 от 15.10.2019 г. по НАХД № 9739/2019 г. на 135-ти състав на СРС, е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 243725 от 15.10.2019 г. по НАХД № 9739/2019 г. по описа на СРС, НО, 135-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.